

Księga Wyjścia

Rozdział 32

1. A widząc lud, iż omieszkawał Mojżesz zniszczyć z góry, zebrawszy się przeciw Aaronowi, rzekł: Wstań, uczyni nam Bogi, którzy by szli przed nami: Mojżeszowi bowiem, temu mężowi, który nas wywiódł z ziemie Egipskiej, nie wiemy, co się stało. 2. I rzekł do nich Aaron: Pobierzcie nausznice złote z uszu żon i synów, i córek waszych a przynieście do mnie. 3. I uczynił lud, co rozkazał, przynosząc nausznice do Aarona. 4. Które on wziąwszy, uformował robotą odlewaną i uczynił z nich cielca odlanego. I rzekli: Ci są Bogowie twoi, Izraelu, którzy cię wywiedli z ziemie Egipskiej. 5. Co ujrzawszy Aaron, zbudował ołtarz przed nim i głosem woźnego wołał, mówiąc: Jutro jest święto PANSKIE. 6. I wstawszy rano ofiarowali całopalenia i ofiary zapokojne, i usiadł lud jeść i pić, i wstali grać. 7. I rzekł JAHWE do Mojżesza, mówiąc: Idź, zstąp, zgrzeszył lud twój, któryś wywiódł z ziemie Egipskiej. 8. Ustąpili rychło z drogi, którąś im ukazał, i uczynili sobie cielca odlewanego i pokłonili się, i ofiarując mu ofiary rzekli: Ci są Bogowie twoi, Izraelu, którzy cię wywiedli z ziemie Egipskiej. 9. I zasię rzekł JAHWE do Mojżesza: Widzę, że ten lud jest twardego karku: 10. puść mię, że się rozgniewa zapalczywość moja na nie i wygładzę je, a ciebie uczynię w lud wielki. 11. Ale Mojżesz modlił się JAHWE Bogu swemu, mówiąc: Przecz, JAHWE, gniewa się zapalczywość twoja przeciw ludowi twemu, któryś wywiódł z ziemie Egipskiej siłą wielką i ręką mocną? 12. Niech, proszę, nie mówią Egipcjanie: Chytrze je wywiódł, aby je pobił na górach i wygładził z ziemie. Niech ucichnie gniew twój a bądź litościwy nad złością ludu twego. 13. Wspomni na Abrahama, Izaaka i Izraela, sługi twoje, którymś przysiągł sam przez się, mówiąc: Rozmnożę nasienie wasze jako gwiazdy niebieskie, i wszystkie tę ziemię, o którejem mówił, dam nasieniu waszemu a będziecie ją trzymać zawsze. 14. I ubłagany jest JAHWE, żeby nie uczynił złego, które mówił przeciw ludowi swemu. 15. I wrócił się Mojżesz z góry, niosąc dwie tablice świadectwa w rękach swoich pisane z obu stron 16. i uczynione robotą Bożą, pismo też Boże było na tablicach wyrzeżane. 17. A usłyszawszy Jozue głos ludu wołającego, rzekł do Mojżesza: Głos bitwy słyhać w obozie. 18. Który odpowiedział: Nie jest to głos upominających ku bitwie ani wrzask przyciskających ku uciekaniu, ale głos śpiewających ja słyszę. 19. A gdy się przybliżył do obozu, ujrział cielca i tańce i rozgniewawszy się barzo, porzucił z ręki tablice i stłukł je pod górą. 20. I porwawszy cielca, którego byli uczynili, spalił i skruszył aż na proch, który wysypał na wodę i dał z niego pić synom Izraelowym. 21. I rzekł do Aarona: Cóż ci ten lud uczynił, żebyś przywiódł nań grzech barzo wielki? 22. Któremu on odpowiedział: Niech się nie gniewa Pan mój: ty bowiem ten lud znasz, że skłonny jest do złego. 23. Rzekli mi: Uczyni nam bogi, którzy by szli przed nami; temu bowiem Mojżeszowi, który nas wywiódł z ziemie Egipskiej, nie wiemy, co się stało. 24. Którymem ja rzekł: Kto z was ma złoto? Przynieśli i dali mi, i wrzuciłem je w ogień, i wyszedł ten cielec. 25. Widząc tedy Mojżesz, że lud był obnażony (bo jemu był złupił Aaron dla zelżywości plugastwa a między nieprzyjacioły nagim zostawił),

26. i stojąc w bronie obozu, rzekł: Jeśli kto jest PANSKI, przyłącz się do mnie! I zebrali się do niego wszyscy synowie Lewi. **27.** Którym rzekł: Tak mówi JAHWE Bóg Izraelów: Niech mąż przypasze miecz na biodrę swoją! Idźcież a wracajcie się od bramy aż do bramy przez pośrzodek obozu, a zabijajcie każdy brata i przyjaciela, i bliźniego swego. **28.** I uczynili synowie Lewi według mowy Mojżeszowej, i poległo w on dzień około dwudziestu i trzech tysięcy ludzi. **29.** I rzekł Mojżesz: Poświęciliście ręce wasze dzisiaj JAHWE, każdy w synie i w bracie swoim, aby wam było dane błogosławieństwo. **30.** A gdy nadszedł dzień drugi, rzekł Mojżesz do ludu: Zgrzeszyliście grzech barzo wielki: wstąpię do JAHWE, jeśli bym go jako za grzech wasz mógł ubłagać. **31.** I wróciwszy się do JAHWE rzekł: Proszę, zgrzeszył ten lud grzech barzo wielki i uczynili sobie Bogi złote. **32.** Abo im odpuść tę winę, abo, jeśli nie uczynisz, wymaż mię z ksiąg twoich, któreś napisał. **33.** Któremu odpowiedział JAHWE: Kto zgrzeszy mnie, wymażę go z ksiąg moich; **34.** ale ty idź a prowadź ten lud, gdzie ci powiedział: Anioł mój pójdzie przed tobą, a ja w dzień pomsty nawiedzę i ten grzech ich. **35.** Skarał tedy JAHWE lud za grzech cielca, którego był uczynił Aaron.

Biblia Jakuba Wujka – przekład Biblii na język polski wykonany przez jezuitę, Ks. Jakuba Wujka, wydany w całości po raz pierwszy w roku 1599. Wujek pracował nad nią w latach 1584–1595.